

ఇల్లంతా ఒకటే సందడి. అందరం హడావుడిగా ఎవరి పనుల్లో వాళ్లు యమా బిజీగా తిరుగుతున్నాం.

“అదేమిటండి? ఇంకా గుమ్మాలకి మామిడి తోరణాలు కూడా కట్టలేదు. పత్రి, అరటి పిలకలన్నా తెప్పించారా...అదీలేదా? మీతో ఇదే తంటా. ఏదీ చెప్పినట్లైతే చెయ్యరు” రుసరుసలాడింది నా భార్యమణి సదరు సుబ్బాయమ్మ.

“అబ్బ... అన్నీ వచ్చాయి కానీ నువ్వరికే కంగారు పడకు” అన్నాను వినాయకుడి పైన పాలవెల్లి కడుతూ.

“ఏం కంగారో ఏమిటో...అవతల వాళ్లొచ్చే టైమవుతుంటేను...” అంటూ ఉండగానే ఇంటి ముందు కారాగింది.

“రండి...రండి... మీ కోసమే చూస్తున్నాం” అంటూ ఫుల్ మేకప్ లో నీనీస్టార్ లా సైల్ గా ఉన్నామెని తీసుకొని లోపలికి వెళ్లింది.

ఎవరబ్బా! ఎప్పుడు చూడలేదే...అనుకున్నాను.

ఈ హడావుడంతా ఎందుకనుకుంటున్నారు...ఇవాళ మా ఇంట్లో మాకు మాత్రమే వినాయకచవితి పండగ.

అదేమిటి...మా ఇంట్లో మాకు మాత్రమే అన్నానే మిటా అనుకుంటున్నారా?

అవునండీ మరి. మా శ్రీమతి పుణ్యమా అని పండుగ ఇంకో నెల ఉంటే ముందుగానే మేము వినాయకచవితి జరుపుకుంటున్నాము. ఎందుకంటారా?

దీనికో ఫ్లాష్ బ్యాక్ స్టోరీ ఉంది లెండి.

ఈ మధ్య ఎప్పుడో మా సుబ్బువాళ్ల ఫ్రెండ్ వాళ్లింట్లో ‘ఆ టీవీ వాళ్లు’ మిసెస్ ‘సాభాగ్యశ్రీ’ అనే లేడీస్ ప్రోగ్రాంని షూట్ చేసి టీవీలో ప్రసారం చేశారట. ఆ ప్రోగ్రాంలో పాల్గొన్న వాళ్లకి గోల్డుకాయిన్స్, మంచి మంచి చీరలు బహుమతులుగా ఇచ్చారట. ‘ఆ టీవీ’లో వాళ్ల ప్రోగ్రాం చూసి మా సుబ్బు తెగ తబ్బిబ్బ

యిపోయి ఆ ఫ్రెండ్ కి ఫోన్ చేసి వివరాలు కనుక్కొని తను కూడా టీవీలో కనపడవచ్చు. తేరగా గోల్డు కాయిన్స్, చీరలు కొట్టేయవచ్చనే ఆశతో ‘ఆ టీవీ’ వాళ్లని మా ఇంటిక్యూడా రమ్మని ఆహ్వానించిందట. సదరు టీవీవాళ్లు ఇంకో నెల్లో వినాయకచవితి పండుగ ఉంది కదా...ఆ పండుగ జరుపుకొంటున్నట్లు అన్ని ఏర్పాట్లు చేసుకుంటే షూట్ చేసి పండుగ రోజు టెలికాస్ట్ చేస్తాం అన్నారు. వెంటనే మా సుబ్బు ‘సై’ అందిట.

దాందేం పోయింది మరి. దేనికైనా సరే అంటుంది. ఎంకిపెళ్లి సుబ్బి చావుకొచ్చిందన్నట్లు మా ఆవిడ కోరికేమోగానీ మధ్య నాకు తిప్పలోచ్చాయి.

బలవంతాన రెండ్రోజులు నా చేత ఆఫీసుకి లీవ్

అందరికీ మేకప్ చేసినందుకు” ఇప్పుడొచ్చినామె బ్యూటీషియన్ కాబోలు అనుకొంటూ “అందరూ మేకప్ చేయించుకుంటే నాకెందుకు ఖర్చు? ఎవరి డబ్బులు వాళ్లని ఇమ్మను” అన్నాను మేకప్ తో మెరిసిపోతున్న మా సుబ్బు మొహం చూస్తూ.

“మీ పీనాసితనం పాడుగాను. పెద్దగా అరవకండి. తర్వాత ఇస్తారే..” అన్నది.

‘దీని టీవీ పిచ్చి ఏమోగానీ నాలుగు రోజుల్నుండి నా జేబులు తెగ ఖాళీ చేయిస్తోంది. నిండా మునిగాక చలేమిటి’ అనుకొంటూ ఏడుపు మొహం పెట్టి పదిహేను వందలు తీసిచ్చాను.

మా సుబ్బు వాళ్ల అమ్మ, అక్క, చెల్లి, సుబ్బు కోట్ల

పెట్టించి ఇల్లంతా సర్దించింది. ఇల్లు సర్లటమేమో కానీ వినాయకుడి విగ్రహం, పత్రి, పాలవెల్లి కొనాలంటే నా తల ప్రాణం తోక్కి వచ్చింది. పండుగ రోజైతే ఎక్కడ చూసినా రోడ్ల నిండా వినాయకుడి విగ్రహాలు, పత్రి దొరికేవి. మాది పండగ కాని పండగాయె. ఇక చూడండి నా అవస్థ.

ఊరంతా వినాయకుడి విగ్రహాల కోసం పత్రి కోసం పిచ్చివాడిలా తిరుగుతున్న నన్ను చూసి తెలిసిన వాళ్లు, తెలియనివాళ్లు నవ్వుతుంటే నిజం చెప్పొద్దూ నాకు నిజంగా మా సుబ్బు మీద పీకలదాకా కోపం వచ్చింది. కానీ ఏం చేయను మరి. మా సుబ్బు ఏదైనా తలుచుకున్నదంటే అది సాధించిందాకా నిద్ర పోదు మరి.

“ఏమండోయ్...మిమ్మల్నే... ఏ లోకంలో ఉన్నారు?” అన్న భార్యమణి మాటలకి ఉలిక్కిపడి- “ఏమిటోయ్?” అన్నాను.

“ఓ ఫిఫ్టీన్ హండ్రెడ్ ఇవ్వండి”

“పదిహేను వందలా... దేనికి?”

“బ్యూటీషియన్ కి ఇవ్వాలి”

“అదేంటి. మొన్న ఐదొందలు తీసుకెళ్లావుగా బ్యూటీ పార్లర్ కని” గుమ్మానికి తోరణం కడుతూ అడిగాను.

“మొన్నటివి ఫేషియల్ కి, ఐబో పేపింగ్ కి, మెహందీ డిజైన్ కి సరిపోయాయి. ఇప్పుడివి మా

ఫ్రెండ్ కోమలి...వీళ్లల్లో ఎవరంట తర్వాత నాకు డబ్బు లిచ్చేది... విరక్తిగా నవ్వుకున్నాను.

హాల్లో ఓ మూల నేను అందంగా అలంకరించిన వినాయకుడి విగ్రహం ముందు రెడిగా ఉన్న పిండి వంటలన్నీ ప్లేట్లల్లో పెట్టింది. హాలు మధ్యలోకి సోఫా సెట్ జరిపి దానిముందో టీపాయ్ ఉంచి, ఈ ప్రోగ్రాం కోసమని ప్రత్యేకంగా కొన్న అందమైన ఫ్లవర్ వాజ్ నీ టీపాయ్ మీద సర్దించి. గదంతా ఓసారి తృప్తిగా చూసుకొని నా వైపు తిరిగి “ఏమిటండీ మీరింకా అలానే ఉన్నారు? అవతల వాళ్లొచ్చే టైమవుతోంది. త్వరగా రెడి అవ్వండి” అని హడావుడి చేసింది.

నేను రెడి అయి వచ్చానో లేదో బయట కారు హారన్ వినిపించింది.

మా సుబ్బు పరుగెత్తుకొంటూ వెళ్లి “రండి...రండి..” అంటూ ‘ఆ టీవీ’ వాళ్లని ఆహ్వానించింది.

ముందుగా యాంకరమ్మ, ఆమె వెనుక నలుగురైదుగురు టెక్నీషియన్లు, కెమేరామెన్ బిలబిల మంటూ లోపలికి వచ్చారు. ఈ హడావుడికి అప్పటివరకు గదిలోనే ఉన్న మా ఆడపదాలం అంతా హాల్లోకి వచ్చారు.

కూర్చోండి అని మా వారు, మా అమ్మగారు, అక్క, చెల్లి, ఫ్రెండ్ అని పేరుపేరునా అందర్నీ ఆమెకి పరిచయం చేసింది. “ఆ టీవీ యాంకర్ ప్రీతిరెడ్డి అంటే ఈవిడేనండీ. యాంకరింగు చాలా బాగా చేస్తారు” అంటూ మా అందరికీ ఆమెని పరిచయం చేసింది మా సుబ్బు.

కె.రాజేశ్వరి

“ఊ!
ప్రోగ్రాం స్టార్టు చేద్దామా?”
కళ్లు తిప్పుతూ అడిగింది
ప్రీతిరెడ్డి.

“ఉండండి. ఇప్పుడేగా
వచ్చారు. కాస్త కాఫీ, టిఫిన్...”

“నే...నే... ఇప్పుడలాంటివన్నీ పెట్టుకోకండి” అని
ఆమె అంటున్నా వినకుండా మా సుబ్బు కూల్
డ్రాంకు తెచ్చి-

“కనీసం ఇవన్నా తీసుకోండి. మా తృప్తి కోసం...
ప్లీజ్...” అంటూ అందరికీ డ్రింక్స్ ఇచ్చింది.

“అందరూ రెడీయేనా...? ఇక స్టార్ట్ చేద్దామా...?”
ఖాళీ సీసాని కింద పెడుతూ అడిగింది ప్రీతిరెడ్డి.

అందరూ ఓసారి చీరలు, నగలు సరిచేసుకొని
“రెడీ” అన్నారు.

పుల్ మేకప్ తో పట్టుచీరలు, నగలతో మెరిసిపోతు
న్నారందరూ.

‘ఆ టీవీ’ ట్రూప్ మొత్తం బయటికి వెళ్లి తలుపు
వేశారు.

ఇదేమిటి... మాటింగు తీస్తామని అలా బయటకెళ్లి
తలుపులేశారు. కొంపదీసి బయట నుండి ఏ కిటికీ
నందుల్లో నుండే తీస్తారా ఏమిటి? అనుకొంటూ
ఉండగానే ‘టక్...టక్’ మని తలుపు చప్పుడైంది.

మా

సుబ్బు వెళ్లి టూత్ పేస్టు ఎడ్జర్ టైజ్ మెంటులా పళ్లన్నీ
కనిపించేలా నవ్వుతూ “రండి...రండి...మీకోసమే
ఎదురుచూస్తున్నాం” అని ఆహ్వానించింది.

“ముందుగా అందరికీ వినాయకచవితి శుభాకాం
క్షలు. పండుగ చాలా బాగా జరుపుకొంటున్నట్లున్నారే.
పూజ అయిపోయిందా?”

“లేదండి. ఇప్పుడే మొదలెట్టబోతున్నాం. ఇంతలో
మీరు వచ్చారు.”

“సమయానికి వచ్చామన్నమాట. సరే పదండి.
ముందు పూజ చేసుకుందాం. దేవుణ్ణి ఎక్కడ
పెట్టారు?” అంటూ హాల్లోనే ఓ మూలగా అందంగా
అలంకరించబడిన వినాయకుడి పీఠం దగ్గరకి
వెళ్లారు అందరూ. వీళ్ల వెనకే కెమేరా కదిలింది.

“అబ్బో చాలా పెద్ద విగ్రహమే...వినాయకుడు
చాలా అందంగా ఉన్నాడు. అలంకరణ కూడా చాలా
బాగా చేశారు” మెచ్చుకుంది యాంకరమ్మ.

“ఎందుకుండదూ...? మామూలుగా పండక్కి 5
రూపాయలు పెడితే వినాయకుడి బొమ్మ వస్తుంది.

ఈ

ఉత్తుత్తి పండక్కి రెండొందలు పెట్టి మరీ కొనిచ్చిం
దాయె మా యావిడ...” లోలోపల గొణుక్కున్నాను.

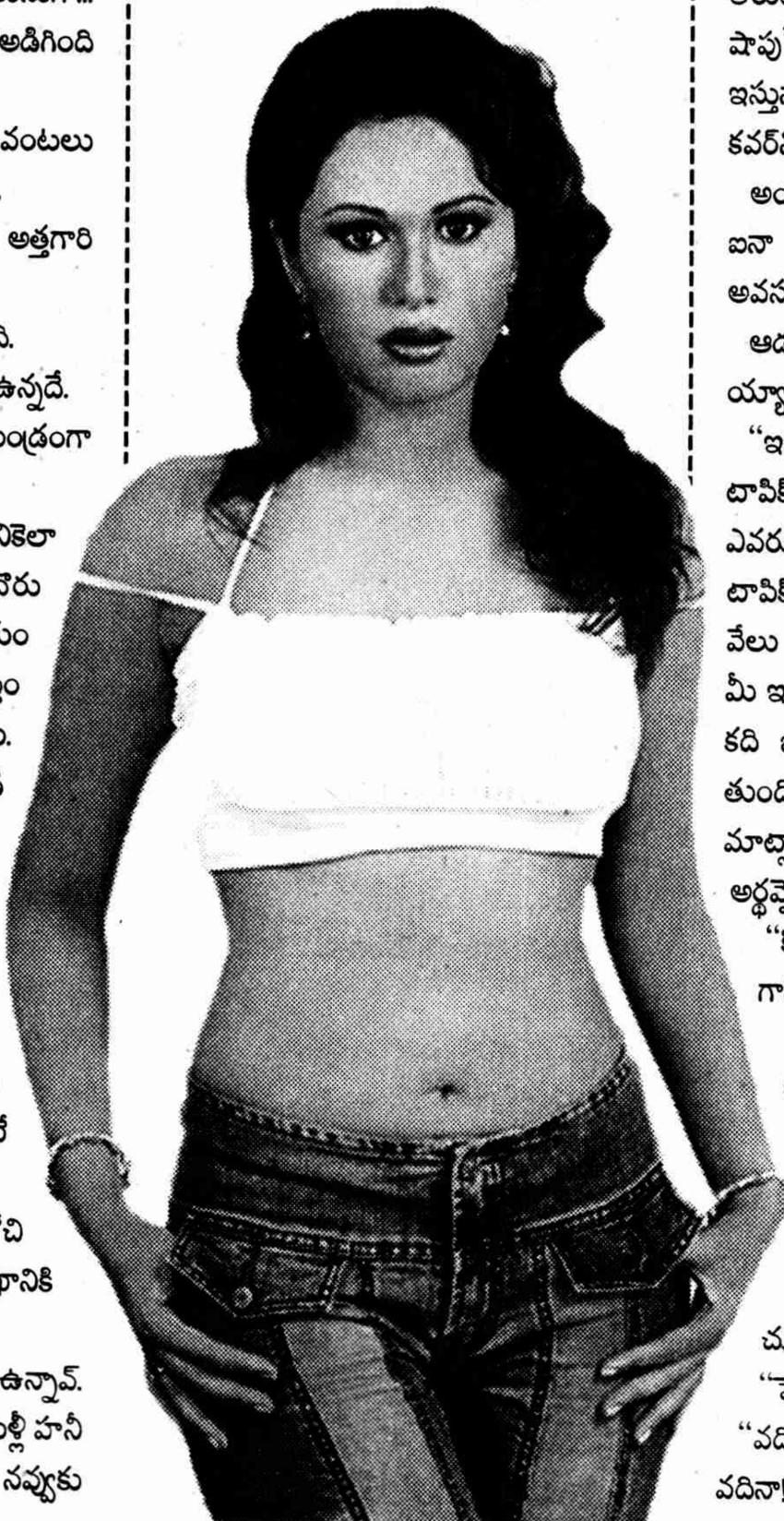
అప్పటికే నూనె పోసి వత్తులు వేసి రెడీగా ఉంచిన
పక్కింటి వాళ్ల నిలువెత్తు వెండికుందుల్ని వెలిగిం
చింది మా సుబ్బు. అందరూ కలిసి “శుక్లాంబర
ధరం” శ్లోకం చదివారు. కొబ్బరికాయ కొట్టి హారతి
చ్చారు.

“కుడుములు, ఉండ్రాళ్లు, గారెలు, బూరెలు,
లడ్లు, పానకం, వడపప్పు, చక్రపాంగలి...అబ్బో..
స్వామివారి నైవేద్యానికి చాలా రకాలు చేశారే. అన్నీ
మీరే చేశారా శుభశ్రీగారూ?”

“అవునండీ. అన్నీ నేనే చేశాను. నాకు వంటన్నా,
పిండివంటలు చేయటమన్నా చాలా సరదా” అన్నది
మా సుబ్బు కళ్లు గుండ్రంగా తిప్పుతూ.

ఆశావాదం

బాలీవుడ్ లో సినిమాల జోరు ఇప్పుడు ఊపందుకున్నట్టుంది. మాజీ అందాలనుందరి సెలీనాజైట్లీ కొత్త అవతారం ఎత్తనుంది. ఒరాకిల్ ఎంటర్టైన్ మెంట్ నిర్మిస్తున్న కొత్త చిత్రంలో ఆమె కీలకపాత్ర పోషిస్తోంది. దీపక్ తిజోరీ దర్శకత్వం వహిస్తున్న ఈ చిత్రంలో డిన్ మోరియా, జిప్సీ షెర్గిల్ తదితరులు నటిస్తున్నారు. 'ఇప్పటివరకూ వినని కొత్త సబ్జెక్ట్ తో నిర్మాణం అవుతున్న ఈ చిత్రం నా కెరీర్ ని మలుపుతున్నట్టుంది' అని ఆశా భావం వ్యక్తం చేస్తోంది సెలీనాజైట్లీ.

'ఏమిటేమిటి? అన్నీ నువ్వే చేశావా... ఓసినీ నీ ఫోజు పాడుగాను. వంటామెకి రొండొందలిచ్చి చేయించింది చాలక అబద్ధాలు చెబుతున్నావా...? ఎంత మోసం...ఎంత మోసం...ఐనా... నువ్వు నాక్కూడా తెలియకుండా శుభశ్రీగా ఎప్పుడు మారావే భార్య మణి?' అని తెగ హాశ్వర్యపోయాను.

అందరికీ తీర్థప్రసాదాలిచ్చాక ఆడవాళ్లంతా సోఫాల్లో సెటిలయ్యారు.

"ఉ చెప్పండి శుభశ్రీగారూ! మీ వారేం చేస్తారు? మీకు పిల్లలెంతమంది? ఏం చదువుతున్నారు...మీ మీ అలవాట్లు ఏమిటి? అందరూ ఒకరి తర్వాత ఒకరు మీమీ పరిచయాలు చేసుకొంటూ మీ గురించి చెప్పండి" అన్నది యాంకరు.

'ఇందాక ఓసారి పరిచయాలయ్యాయి కదా యాంకరమ్మ' అనుకొని మళ్ళీ అంతలోనే "ఒహో, ఇప్పుడు టీవీ పరిచయాలు కాబోలు" అనుకున్నాను.

అందరూ ఎవరి బాజాలు వాళ్లు బాగా మోగించుకున్నాక "ఇప్పుడు ప్రోగ్రాం మీ అందరికీ తెలుసుగా... 'వంటా...వంటా...' మీలో ఎవరు చేస్తారు?" అడిగింది యాంకరు.

"మా అమ్మగారు చేస్తారండి. కొత్త రకం వంటలు చెయ్యటంలో ఎక్స్ పర్ట్" అన్నది మా నుబ్బు.

"ఏం చెయ్యబోతున్నారండి?" మైకు మా అత్తగారి దగ్గరగా పెట్టి అడిగింది ప్రీతిరెడ్డి.

"కందా గుల్ గుల్..." మా నుబ్బు చెప్పింది.

"కందా గుల్ గులా?" పేరు తమాషాగా ఉన్నదే.

"అవునండి. ఇది చైనీస్ డిష్" కళ్లు గుండ్రంగా తిప్పుతూ గొప్పగా చెప్పింది నుబ్బు.

'పేరే నా బొందలా ఉంది. ఇక తింటానికెలా ఉంటుందో? ఐనా చైనాలో కందపిలకలు దొరుకుతాయో లేదో దాంతో వాళ్లు స్వీటు చేసుకుంటారో లేదో టీవీ చూసేవాళ్లకి ఏం తెలుస్తుందిలే...' నా ఆలోచనలకి లోలోన నవ్వుకున్నాను.

"సరే పదండి" అంటూ వంటగదిలోకి నడిచారు. నేను కూడా వెళ్లి కెమేరా పక్కన నిలబడ్డాను.

"ఈ కందా గుల్ గుల్ కి ఏమేం కావాలండి?" ప్రీతిరెడ్డి అడిగింది.

"కంద, పంచదార, పాలు, జీడిపప్పు, పిస్తా, యాలకులు, కిన్మీన్" అంటూ చెప్పుకుపోతున్న మా అత్తగారిని చూస్తుంటే ఏమిటో నాకే కొత్తగా అనిపించింది.

'ఏమిటబ్బా ఈమెలో మార్పు?' అని ఆలోచిస్తుంటే అప్పుడర్థమైంది తలకి రంగు, ముఖానికి మేకప్పు అని.

'అత్తా! ఈ మేకప్ లో మా ఆవిడకి అక్కలా ఉన్నావ్. ఇలా గనక మామగారు నిన్ను చూశారంటే మళ్ళీ హనీ మూన్ ట్రిప్ కి రెడీ అవుతారు' నా ఆలోచనకి నవ్వుకు

న్నాను.

అత్తగారు ఓ అరగంట కష్టపడి తయారుచేసిన స్వీట్ ని న్యూన్ తో సైల్ గా నోట్లో పెట్టుకొని అసలే పెద్ద వైన కళ్లని ఇంకొంచెం పెద్దవిగా చేసి గుండ్రంగా తిప్పుతూ "ఊ...ఫెంటాస్టిక్. చాలా బావుంది. మీరంతా కూడా రుచి చూడండి" అంటూ నెమ్మదిగా అందరిలో నుండి బయటకు తప్పుకుంది.

అందరితో పాటు నేను కూడా కొంచెం నోట్లో వేసుకున్నాను. నాలుకంతా ఒకటి దురద. కందా గుల్ గులంట...పేరుకి తగ్గట్టే ఏడ్చింది అనుకొంటూ నోట్లోది ఊసేయటానికని బయటకి వెళ్లాను. అప్పుడర్థమైంది నాకు యాంకరమ్మ బయటకు ఎందుకు వెళ్లిందో..!

మా అత్తగారు ఆ దురద స్వీటులో వేసిన ఐటమ్స్ అన్నీ ఒక్కసారిగా కళ్లముందు మెదిలాయి. దాంతో నా గుండె జారి పాతాళంలోకి పోయినట్లయింది.

హడావుడిగా లోపలికి వచ్చి "ఇంత మంచి స్వీటుని తయారుచేసి చూపించినందుకు 'దివాలా గోల్డ్ షాపు' వారి తరపున ఓ గోల్డు కామిన్ ని గిఫ్టుగా ఇస్తున్నాం" అంటూ గోనె సంచి అంతున్న ఓ ప్లాస్టిక్ కవర్ ని మా అత్తగారి చేతికిచ్చింది యాంకరమ్మ.

అందులో గోల్డుకామిన్ ఏ మూల ఉన్నదో మరి... ఐనా ఓ చిన్న గోల్డుకామిన్ కోసం అంత పెద్ద కవర్ అవసరమా...? అనిపించింది.

ఆడవాళ్లంతా హాల్లోకి వచ్చి మళ్ళీ సోఫాల్లో సెటిలయ్యారు.

"ఇప్పుడు నెక్స్ట్ ప్రోగ్రాం 'మాటా మంతి'. నేనొక టాపిక్ చెబుతాను. దాని గురించి మీరు మాట్లాడాలి. ఎవరు బాగా మాట్లాడితే వాళ్లకి గిఫ్ట్. ఇవార్త మన టాపిక్ ఏమిటంటే మీ శ్రీవారు పండగ గిఫ్టుగా ముప్పై వేలు పెట్టి ఓ మంచి నెక్లెస్ కొనుక్కొచ్చారు. పండక్కి మీ ఇంటికి వచ్చిన మీ ఆడపడుచు అది చూసి తన కది బాగా నచ్చిందని, తనకిచ్చేయమని అడుగుతుంది. అప్పుడు మీరు, మీ ఆడపడుచు ఎలా మాట్లాడుకొంటారో ఇద్దరి తరపునా మీరే మాట్లాడాలి. అర్థమైంది కదూ.. రెడీయేనా?"

"కోమలిగారూ...! ఫస్టు మీరు మాట్లాడండి" అనగానే కోమలి మైకండుకుంది.

"వదినా! వదినా! మీ అన్నయ్య నీకు నెక్లెస్ కొన్నాడట కదా. నాకు చూపించవా?"

"పని కాగానే నేనే చూపిద్దామనుకున్నాను. ఇంతలో నువ్వే అడిగావు. ఇదిగో చూడమ్మా..."

"అబ్బ. ఎంత బావుందో...ఓసారి పెట్టుకొని చూడనా వదినా?"

"పెట్టుకోమ్మా. అంతకంటేనా..."

"వదినా! నా మెడకి ఎంత బాగా నప్పిందో కదా. ప్లీజ్ వదినా! ఇది నాకిచ్చేయవా? కావాలంటే అన్నయ్యన

డిగి నువ్వింకోటి కొనిపించుకో. ప్లీజ్ వదినా! కాదనకు..."

"సరేమ్మా. అంతగా అడగాలా...తీసుకోమ్మా. నేనింకోసారి కొనిచ్చుకుంటాలే..." అని

"మా ఆడపడుచుకి ఇచ్చేస్తా..." అన్నది కోమలి.

"ఇచ్చేస్తారన్నమాట. నిజంగా ఎంత మంచి మననండి. ఆడపడుచు అడగానే శ్రీవారు మీకోసమని ముచ్చటపడి తెచ్చినా సరే ఇచ్చేస్తారన్న మాట" కళ్లు గుండ్రంగా తిప్పుతూ అమాయకంగా మొహం పెట్టి అడిగించి ప్రీతిరెడ్డి.

"అవునండి ఇచ్చేస్తాను" గట్టిగా అన్నది కోమలి.

కోమలి సమాధానం వినేసరికి యాంకరమ్మ కళ్లతో పాటు నా కళ్లు కూడా ఆశ్చర్యంతో పెద్దవయ్యాయి. కోమలి మా సుబ్బు ఫ్రెండ్ కాదు. నా కొలీగ్ సురేష్ కి భార్య కూడా.

"కోమలమ్మా! నీకింత ఉదారబుద్ధి ఎప్పుడొచ్చింది తల్లీ. నీ మాటలు నీ ఆడపడుచు కానీ విందంటేనా! వామో...వాయో...ఇంకేమైనా ఉందా...ఆనందం పట్టలేక ఆ వెరిదానికి పిచ్చిపట్టినా పట్టొచ్చు. పోయిన వారమే కదమ్మా. నీ ఆడపడుచు తన భర్తకేదో ఆపరేషన్ చేయించాలని ఓ ఐదువేలు సర్దితే తర్వాత ఇస్తానని మీ ఇంటికొచ్చింది. ఆ ఖర్చు, ఈ ఖర్చు అంటూ చేతాడంత లిస్టాకటి చదివి వచ్చినదారే వట్టి చేతుల్తో పంపించావని సురేష్ గాడు ఆఫీసులో నాతో చెప్పి వాపోయాడు కదమ్మా. ఆపదలో ఉండి ఆడపడుచు ఐదు వేలడిగి తేనే ఇవ్వలేదు కానీ ముప్పైవేల రూపాయల నెక్లెస్ ఇస్తుందట. హు. అంతా టీవీ మాయ."

"తర్వాత మీరు..." అంటూ వరుసగా మా వదినని, మరదల్ని అడిగి చివరగా మా సుబ్బుని అడిగింది.

అందరూ దాదాపుగా కోమలి చెప్పినట్లే చెప్పారు. మా సుబ్బు అయితే ఇంకాస్త ముందుకెళ్లి "తీసుకోమ్మా! నీకంటేనా...ఆడపడుచు ఆనందం కంటే మాకేం కావాలి. ఇంటి ఆడపడుచుని సంతోష పెడితే మాక్కూడా కలిసొస్తుందమ్మా. కలిసొస్తే ఇలాంటివి ఎన్నయినా కొనుక్కోవచ్చు. పండక్కి పిలిచి ఆడపిల్లని సంతోషంగా, తృప్తిగా పంపాలి కానీ బాధపెట్టి పంపకూడదు కదా" అన్నది.

'వార్తాయనో! నీక్కూడా ఇంత మంచి బుద్ధి ఎప్పుడొచ్చిందే...ఇదంతా టీవీ స్టండా... లేక మీ అందర్నీ

పిచ్చికుక్కలాంటిదేమైనా కరిచిందా...ఈ ప్రాగ్రాం మా చెల్లి కనక చూసిందంటే వదినగారి ఉదారబుద్ధి చూసి ఆనందం పట్టలేక గుండాగి చచ్చినా చచ్చుద్ది. అసలే అర్థకపు ప్రాణి. రాకరాక ఎప్పుడన్నా అన్న ఇంటికి వస్తే ముష్టి మూడొందల్లో చీర పెట్టడానికే మూతి ముప్పై వంకర్లు తిప్పుతావే. కనీసం ఇప్పుడి ప్రాగ్రాం కోసమైనా ఎక్కడో విజయవాడ, గుంటూర్లో ఉంటున్న నీ వాళ్లని పిలుచుకున్నావు గానీ దగ్గర్లోనే ఉంటున్నదాన్ని పిలవలేదే...అలాంటిది ముప్పై వేల రూపాయల నెక్లెస్ ఇస్తావా... ఏమి టీవీ మాయ'

"మైగాడ్! నిజంగా మీలాంటి వదినలుండటం మీ ఆడపడుచుల అదృష్టమంది. నాక్కూడా మీలాంటి వదినలు దొరికితే ఎంత బావుణ్ణు. అందరు చక్కగా మాట్లాడారు. శుభశ్రీగారు ఆడపడుచుని సంతోషపెడితే ఇంటికి శుభం కలుగుతుందని చక్కని పాయింటు చెప్పారు. అందుకని అందమైన శారీని శుభశ్రీగారికి గిచ్చగా ఇస్తున్నాను" అంటూ చీర ప్యాకెట్టుని మా సుబ్బుకి ఇచ్చింది ప్రీతిరెడ్డి.

"ఇక ఇప్పుడు మీ కుట్టు, అల్లికలు లాంటివేమైనా ఉంటే చూపించండి" అనగానే అప్పటికే టీపాయ్ కింద రెడిగా దాచి ఉంచినవన్నీ తీసింది మా సుబ్బు.

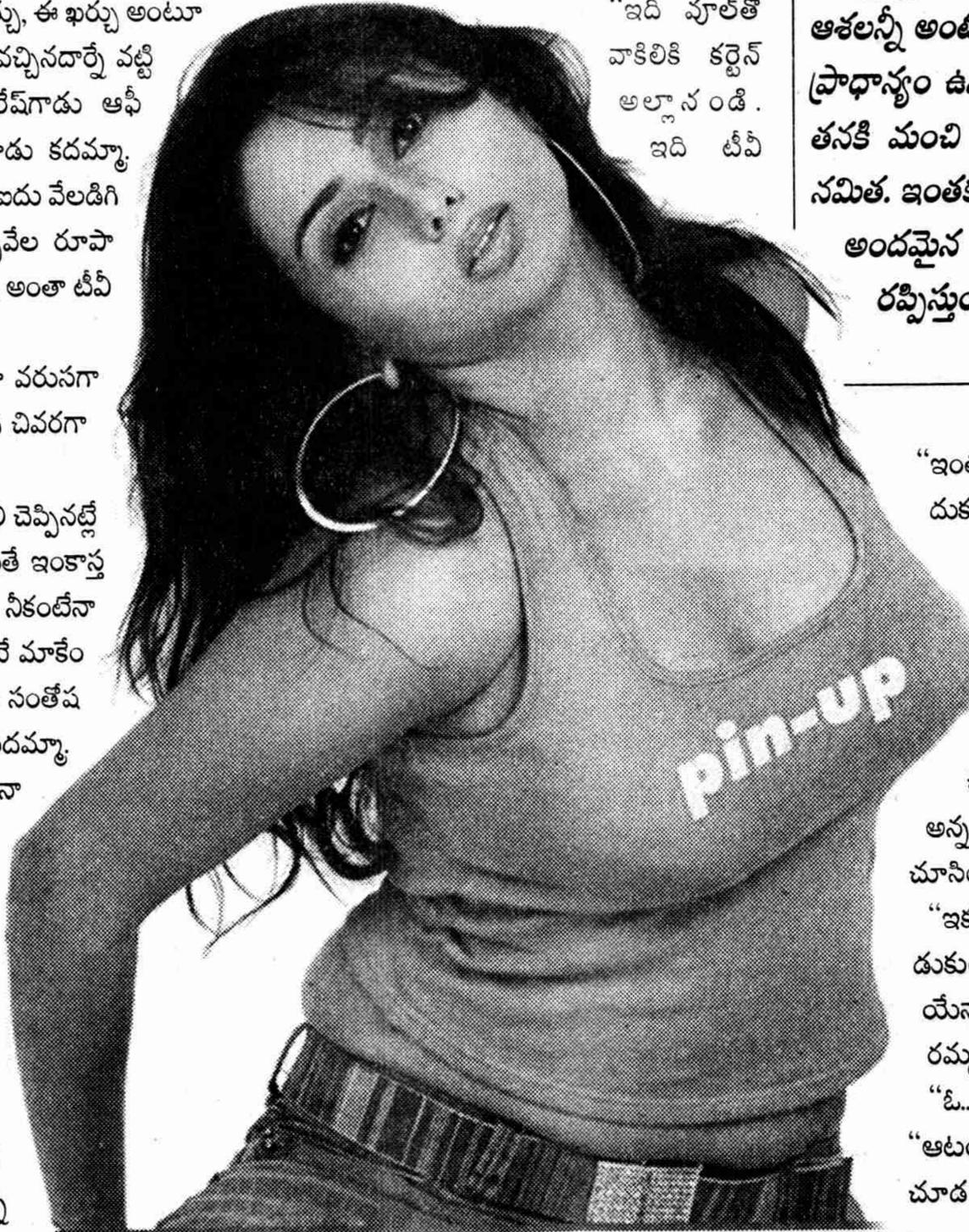
"ఇది వూల్ తో వాకిలికి కర్డెన్ అల్లానండి. ఇది టీవీ

కవర్...ఇది టేబుల్ క్లాత్.." అని మా చెల్లి పెళ్లి కాక ముందు అల్లినవన్నీ ఒకటొకటిగా తీసి చూపించసాగింది. మూణ్ణెల్లు కష్టపడి మా సుబ్బు కోసమని చెల్లి కుట్టిన చీరని చూపించి ఇది నేను డిజైన్ చేసి కుట్టానండి అంటూ చూపించింది. నిన్నకాక మొన్న హాండి క్రాఫ్ట్ ఎగ్జిబిషన్ లో మూడొందలు పెట్టి కొన్న వాల్ డెకరేటివ్ పీస్ చూపించి.. "ఇది కూడా నేను తయారు చేసిందేనండీ" అంటూ అందంగా పెట్టించుకున్న గోరింటాకు డిజైన్ అందరికీ కనపడేలా చేతులు తిప్పింది.

'ఓసి నీ బడాయి పాడుగాను. టీవీ ప్రాగ్రాం కోసం ఇన్నేని అబద్ధాలా?' అనుకున్నాను.

అదే ఆనందం

మనం నటించిన చిత్రం ప్రేక్షకుల ప్రశంసలందుకుంటే తారల కృషి ఫలించినట్టే అంటోంది అందాలతార నమిత. 'నాయకుడు' చిత్రంలో రాజశేఖర్ సరసన నటిస్తున్న ఈ భామ ఈ సినిమా పైనే తన ఆశలన్నీ అంటోంది. గ్లామర్, పెర్ఫార్మెన్స్ కి ప్రాధాన్యం ఉన్న ఈ చిత్రంలోని తన పాత్ర తనకి మంచి పేరు తెస్తుందని భావిస్తోంది నమిత. ఇంతకుముందు చిత్రాల్లోలాగే ఆమె అందమైన రూపం ప్రేక్షకుల్ని థియేటర్లకి రప్పిస్తుందేమో చూద్దాం.

"ఇంత అందమైన వర్షు చూపించినందుకు 'చింకీ బ్రదర్స్' వారి తరపున శుభ శ్రీగారికి ఓ చక్కటి శారీ గిట్టే" అంటూ ఇంకో కవరు అందించింది యాంకరు.

మా ఆవిడ విజయగర్వంతో ఉబ్బితబ్బిబ్బయి కళ్లంత పెద్దవి చేసి "నేనంటే ఏమనుకున్నారు" అన్నట్లు దూరంగా నిలబడిన నా వైపు చూసింది.

"ఇక లాస్ట్ అండ్ ఫైనల్ రౌండ్ - ఆటాడుకుందాం..ఆడుకుందామంటారా...రెడియేనా?" సరదాగా అడిగింది యాంకరమ్మ.

"ఓ...రెడి..." అన్నారందరూ. "ఆటంటే అంత కష్టమైనదేం కాదు. అదిగో చూడండి. ఆ టేబుల్ మీద మూడు

పేట్లల్లో ద్రాక్షపళ్లున్నాయి. మీ ముగ్గురూ పసిపిల్లలా పాక్కుంటూ అక్కడికి వెళ్లి చేతులు వెనక్కి పెట్టుకొని ఎవరు ముందు పళ్లన్నీ తింటారో వాళ్లు గెలిచినట్లు. అర్థమైంది కదా... ఈ రెడీస్టార్ట్...” అనగానే మా మరదలు, వాళ్లక్క, కోమలి గబగబా పాకటం మొదలెట్టారు. వాళ్లలా పాకుతూ వెళ్లి కుక్కలు, పిల్లల్లా మూతులు పేట్లల్లో పెట్టి తింటుంటే నిజంగా ఆ సీన్ చూడాలిందే. నాకు నవ్వాగలేదంటే నమ్మండి మరి.

నేననుకున్నట్లే మా మరదలు మణికుమారి అందరికంటే ముందుగా తిని ‘ఓల్డ్ అండ్ ఓల్డ్ షాపింగ్ సెంటర్ వారి ఓ మంచి శారీని గిప్టుగా గెలుచుకుంది.

“ఆ ఎలా ఉందండి మన ప్రాగ్రాం. బాగా ఎంజాయ్ చేశారుకదా. అన్నిట్లోకి మీకు ఏ రౌండ్ నచ్చిందండి” అంటూ అందరి అభిప్రాయాలు అడిగి తెలుసుకొని “చూశారుగా మీరు కూడా మీ ‘ఆ టీవీ’లో వస్తున్న ‘మిసెస్ సౌభాగ్యశ్రీ’ ప్రాగ్రాంలో పాల్గొని అందమైన గిప్టుల్ని గెలుచుకోవాలనుకుంటే మాకు లెటర్ రాయండి” అని ఆడ్రస్ చెప్పి ఎంత హడావుడిగా వచ్చారో అంతే హడావుడిగా తట్టా బుట్టా సారీ! కేమేరా, మైకు నర్సుకొని వెళ్లిపోయారందరూ.

వాళ్లని గేటు వరకు సాగనంపాక అప్పుడడిగాను మా సుబ్బుని... “ఇంతకీ శుభశ్రీగా పేరెప్పుడు మార్పుకున్నావే నాక్కూడా తెలియకుండా?” అని.

“మా వాళ్లకి బుద్ధి లేక ‘సుబ్బాయమ్మా’ అని మొరటుగా పెడితే అది టీవీ చూసే వాళ్లందరికీ తెలియాలా ఏంటి? అందుకే సైల్ గా ఉంటుందని అలా చెప్పాను.”

‘ఓనీ నీ సైలు పాడుగాను’ అనుకొని “ఇప్పటికే చాలా టైమయింది. ఆ గిప్టులన్నీ ముందేసుకొని కూర్చోక ముందు భోజనాల కార్యక్రమం చూడు” అన్నాను. ఈ ఆడవాళ్లు చీరల ముందు కూర్చున్నారంటే ఇప్పట్లో లేవరు మరి.

భోజనాలయ్యాక అందరూ ఎవరిళ్లకు వాళ్లు బయల్దేరారు. వెళ్లే ముందు మా అత్తగారు “నేనో కొత్తరకం స్వీటు చెప్తాను. చెప్పింది చెప్పినట్లు చేస్తే గోల్డుకాయిన్ గిప్టుగా ఇస్తారు. మా ఇంట్లో ప్రాగ్రాం కాబట్టి ఆ కాాయిన్ నాకే ఇవ్వాలమ్మా అంటూ- ఒకటికి పదిసార్లు చిలక్కి చెప్పినట్లు చెప్పావుగా. ఇంద...తీసుకోమ్మా...” అంటూ తన గిఫ్ట్ని కూడా ఇచ్చింది.

వాళ్ల గిఫ్ట్ని ముందే చూశారని తెలీని మా సుబ్బు ఎంతగానో పొంగిపోయింది.

వాళ్లందరినీ గేటువరకు సాగనంపి పట్ట

రాని సంతోషంతో వచ్చి ముందుగా గోల్డు కాాయిన్ని బయటకు తీసి చూసి మూర్ఛపోయినంత పనిచేసింది.

“ఇదేమిటండీ...? గోల్డుకాయిన్ అంటే కాసో అరకాసో ఉంటుందనుకున్నాను. శ్రావణ శుక్రవారం పూజలో పెట్టుకొనే లక్ష్మీదేవి రూపులా ఉంది. తిప్పితిప్పి కొడితే వంద రూపాయలుండదు” అంటూ గబగబా కవర్లలో నుండి చీరలన్నీ బయటకు తీసింది.

“ఇదేమిటి...? మంచి మంచి చీరలంటే ఎంత కాస్తీ వో ఇస్తారనుకున్నాను. అన్నీ మామూలు సిల్కు చీరలే. ఒక్కోటి నూటయాభై కూడా చేయవు” అన్నది నీరసంగా.

దాని మొహం చూస్తుంటే తిక్కరేగింది నాకు.

“రోజూ నలుగురికి కాసులక్కానులు, బంగారు నాణాలు, వేలకి వేలు పోసి కాస్తీ చీరలు ఇవ్వడానికి వాళ్లం ఏచ్చివాళ్లా? టీవీ ప్రాగ్రాం అంటే ఏదో సరదాగా,

స్పార్టివ్గా తీసుకోవాలి కానీ ఇలా గొప్పలకి పోయి వేలకి వేలు తగలేయాలా? ఇంతింత డబ్బు ఖర్చు పెట్టి మేకప్లు చేయించుకోలేకపోతే వాళ్లమన్నా మాటింగ్ జరపమన్నారా? చూడిప్పుడు అనవసరంగా ఎంత ఖర్చయిందో. బ్యూటీషియన్కి రెండు

కొత్త ఇమేజ్

బాలీవుడ్లో సంచలనం సృష్టించిన సల్మాన్కాన్ ఇప్పుడు హాలీవుడ్లో తన చిరునామాని వెదుక్కోవాలనుకుంటున్నాడు. విలియర్డ్ కురోల్ కొత్త చిత్రం మారీగోల్డ్లో సల్మాన్ఖాన్ నటన గురించే అంతా చర్చించుకుంటున్నారు. ‘ఈ చిత్రంతో నాకెరీర్ కొత్త మలుపు తిరుగుతుందని భావిస్తున్నాను. నా ఇమేజ్ కూడా పెరుగుతుంది’ అంటున్నాడు సల్మాన్ఖాన్. ఈ చిత్రం కోసం బాగానే ఎక్సర్సైజ్ చేసినట్లున్నాడు. స్టార్ట్గా కూడా కనిపిస్తున్నాడు. ఇంతకీ తన గర్ల్ఫ్రెండ్ గురించి మాత్రం చెప్పడం లేదు.

వేలు, వినాయకుడి బొమ్మకి రెండొందలు, ఫ్లవర్ వేజ్కి నూటయాభై, వాల్ డెకరేటివ్ పీస్కో మూడొందలు, వంటా మెకో రెండొందలు, రేషన్షాపు, స్వీట్ షాపు, కూల్డ్రీంక్ షాపుల బిల్లులు ఓ వెయ్యి రూపాయలు అయ్యాయి. ఇవన్నీ పెట్టుకొంటే నీకో కాస్తీ చీరతే పాటు, వేలికి రింగ్, చెవులకి దిద్దులో వచ్చేవి కదే. చేసిందంతా చేసి ఇప్పుడు అఘోరించడం ఎందుకు... మొదటి నుండి నీ మొండితనం నీదే కానీ నేనెంత చెప్పినా వినిపించుకున్నావా? నీ ఫ్రెండ్ టీవీలో కనపడిందని నువ్వు కనపడాలని తెగ ఉబలాట పడ్డావుగా. ఎలాగైతేనేం నీ కోరిక తీరిందిగా...టీవీలో కనపడటంతో పాటు గోల్డుకాయిన్, చీరలు కొట్టేశావుగా.”

అనవసరంగా అంత డబ్బు ఖర్చు పెట్టించిన కోపాన్నంతా ఆ విధంగా వెళ్లగక్కాను.

అదండీ కథ.

టీవీలో కనపడాలనే మా సుబ్బు ఉరఫ్ శుభశ్రీగారి దురద సారీ సరదా అలా తీరింది మరి.

